

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 5 jednacího řádu Evropského parlamentu a článku 4 statutu poslanců Evropského parlamentu. Žalobce tvrdí, že napadené usnesení umožňuje úřadu OLAF obcházet parlamentní imunitu poslanců a umožňuje mu také přístup k dokumentům, které nejsou dokumenty Evropského parlamentu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť napadené usnesení nerespektuje právo poslanců na obhajobu.

Žaloba podaná dne 16. června 2019 — CF v. Parlament

(Věc T-361/19)

(2019/C 263/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CF (zástupce: A. Daoût, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadená rozhodnutí;
- nařídil náhradu finanční a morální újmy způsobené napadenými rozhodnutími, tj. přiznal žalobci předběžnou částku 50 000 eur;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby znějící na zrušení dvou rozhodnutí předsedy Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019, ve kterých byl žalobce prohlášen vinným z psychického obtěžování jeho bývalé akreditované parlamentní asistentky a byla mu udělena důtka, předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zákonné definice obtěžování, která je obsažena v článku 12a služebního řádu úředníků Evropské unie, neboť předseda Parlamentu nezohlednil základní prvky pojmu „psychické obtěžování“, které jsou stanoveny v zákoně a v judikatuře.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného aktu. Žalobce tvrdí, že předseda Parlamentu při odůvodnění svého prvního rozhodnutí vycházel z neúplné zprávy poradního výboru a že jeho druhé rozhodnutí nespĺňuje kritéria stanovená v článku 166 jednacího řádu Evropského parlamentu.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu a práva na obhajobu. Žalobce je toho názoru, že administrativa nesplnila svoji povinnost náležitě péče a porušila zásadu přiměřené lhůty, pravidla důvěrnosti šetření, právo na obhajobu, presumpci nevinu a právo na přístup k disciplinárnímu spisu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty a zákazu retroaktivity donucovacích pravidel v rozsahu, v němž předseda Parlamentu a poradní výbor uplatnili donucovací právní úpravu na skutečnosti předcházející jejímu přijetí.

Žalobce se mimoto domáhá náhrady morální a finanční újmy. Tvrdí, že způsob, jakým bylo vedeno šetření, poškodil jeho dobrou pověst a připravil jej o možnost kandidovat v evropských volbách.

Žaloba podaná dne 12. června 2019 — Spojené království v. Komise

(Věc T-363/19)

(2019/C 263/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Brandon, zmocněnec, P. Baker QC a T. Johnston, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2019) 2526 ze dne 2. dubna 2019 o státní podpoře SA.44896 poskytnuté Spojeným královstvím v podobě osvobození pro koncernové financování v případě ovládaných zahraničních společností;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení: určení nesprávného referenčního systému.
 - Žalobce tvrdí, že se Komise dopustila pochybení, když rozhodla, že pravidla o ovládaných zahraničních společnostech představují odpovídající rámec pro posouzení srovnatelnosti (bod 107 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
 - Spojené království spravuje do značné míry teritoriální systém korporační daně: obecně je zdanitelný pouze zisk vzešlý ze Spojeného království. Relevantním východiskem tedy je, že se neodvádí žádná daň ze zisků zámořských dceřiných společností. Právní úprava týkající se ovládaných zahraničních společností se od tohoto principu odchyluje a stanoví řadu výjimečných okolností, kdy může být daň vybrána od ovládané zahraniční společnosti. Odpovídajícím referenčním systémem je tedy rámec korporační daně jako celek. Žalobce tvrdí, že se Komise dopustila pochybení, když zvolila uměle úzký referenční rámec.